

Adam Krauss

Proszowice, woj. krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 96-97

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PORZECZE, gm. Łęczyca
woj. gdańskie
Stanowisko 2

patrz
okresy brązu

POTOK WIELKI
woj. kieleckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Mało-
polski w Krakowie

Badania prowadził mgr Władysław Morawski. Finansował Inwestor Linii Hutniczo-Siarkowej przez WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo kultury łużyckiej. Nikłe ślady osadnictwa neolitycznego i wczesnośrednio-wiecznego.

Stanowisko położone jest na piaszczystej terasie prawego brzegu źródłowej partii lewostronnego dopływu Mierzawy. Materiał stwierdzono jedynie w chłopskiej piaskowni położonej na trwałym niewielkim pastwisku. Na polach wokół nie stwierdzono zabytków.

Niewielki wykop sondażowy założono na brzegu piaskowni w miejscu częściowo już zniszczonej jamy. W humusie i podglebiu znaleziono nieliczne ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej oraz wyroby krzemienne /w tym rdzeń neolityczny/. Wyeksplorowano pozostałą część zniszczonej jamy. Jama pierwotnie średnicy ca 1,5 m, płytka, o dnie nieckowatym, zawierała 2 duże kamienie oraz ułamki kilku naczyń kultury łużyckiej. W kontrolowanych pozostałych profilach piaskowni /obszar ca 30 x 30 m/ nie zaobserwowano śladów i materiałów archeologicznych.

Materiał tymczasowo przechowywany jest w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

W ramach podjętej akcji ratowniczej na trasie LHS badania na tym stanowisku zakończono.

PROSZOWICE
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadził dr Adam Krauss. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie - Konservator Zabytków Archeologicznych. Pierwszy sezon badań. Osada i cmentarzysko kultury łużyckiej.

Na południowym skłonie wzniesienia opadającego ku rzece Ścieklec, na terenie Zakładów Wod. K.n. w Proszowicach, odkryto podczas prac przemysłowych zbiorowy grób kultury łużyckiej.

Jak wynika z informacji odkrywców, w niewielkiej kolistej jamie o średnicy około 150 cm, sięgającej poziomu 70 cm, znajdowały się porzucane kości ludzkie 4 osobników i kilka naczyń. Spostrzeżenia te zostały potwierdzone w czasie eksploracji niezniszczonej części jamy, w której natrafiono na pocięte i rozrzucone kości długie. Grób ten znajdował się w sąsiedztwie niewielkich jam kultury łużyckiej. Spośród częściowo odsłoniętych 13 obiektów na wyróżnienie zasługuje duża ziemianka o średnicy około 4 m, o nierównym dnie sięgającym do głębokości ponad 2 m. Zawierała ona liczne fragmenty naczyń, kości zwierzęce, węgle drzewne oraz dużą ilość polepy rozrzuconej po całym obiekcie i skupionej szczególnie przy dnie. Na podstawie materiału zabytkowego osadę można datować na końcowe okresy epoki brązu i okres halsztacki.

Materiały złożono w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania zakończono.

PRZEMYSŁ
ul. Rycerska

patrz
wczesne średniowiecze

RYBAKI, gm. Miastkowo
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1

patrz
okresy brązu

SAMOSTRZAŁÓW, gm. Kije
woj. kieleckie

patrz
okres wpływów rzymskich

SOBIEJUCHY, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowiska 2 i 3

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej; Sekcja
Paleodemografii Komite-
tu Nauk, Demograficznych

Badania prowadzili: dr Janusz Ostojca-Zagórski /IHKM PAN - Poznań/ i doc. dr habil. Jan Strzałko /UAM - Poznań/ przy współudziale dr. Bolesława Nowaczyka /UAM - Poznań/ i studentów-magistrantów Katedry Archeologii UAM w Poznaniu i Zakładu Antropologii UAM. Finansowały: Instytut Historii Kultury Materialnej PAN,